

4

si uero homo sed anima offerat deo munus ex simila inquit
offerat panes arimos coctos in cibano. ut certe simila ex
sartagine in oleo conspersa aut ex craticula in oleo nichilo
minus subactantur. Tu deinde edocemur: quia fermentatum
nichil omnino oporteret offerri ad altare dei. neque meliusquam
sacrificis admisceri. sed sale saluti omne sacrificium ut munus.
sed et in loco de punitiarum precepit sacrificium que recentia
tota bene purgata offerri domino uibet. Post hec sub eadem legi
continuentia de sacrificiis salutaribus uingitur. primo ex bubis.
sed et ex ovi. in quibus tamen liceat siue in agnis. siue in hedis.
ut feminas offerre ut mares. & nichil preter hec animalia
decernit in sacrificiis salutaribus offerendu. Sed repetam par-
lulu. & uideamus primo omnium quod dicit. Homo ex uobis si offre-
rat munus. quasi non possit aliud aliquis offerre quam homo. Et
utique sufficeret dicere. si quis ex uobis offerat munus. sed nunc
dicit. Homo ex uobis offerat munus domino. In sequentibus vero
dicit. si autem anima offerat munus in posterioribus. Porro cum sed
iam loquuntur dominus ad moysen. & mandat de sacrificiis pro peccato
offerendis. ita dicit. Si pontifex peccauerit illud & illud.
ut si omnis synagoga peccauerit. ut si princeps. ut si anima
una peccauerit. mandatur singulis quibusque quid offerant.
Quid ergo inanem putamus esse ista personarum distinctionem. ut aliud
quidem offerendum sub hominis appellatione. aliud sub anime.
aliud sub pontificis. aliud uero sub synagoge. aliud etiam sub prin-
cipis. ut uni anime cognominatione mandetur. Ego intui-
x exiguitate sensus mei. hoc in loco hominem quem appellauit.